

РЕШЕНИЕ

№ 38856

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7120** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на Р. М., гражданин на Т. срещу отказ за издаване на виза по заявление от 9.5.2025 г., издаден от консула към Генералното консулство към Посолството на Република България в [населено място], Република Турция.

Жалбоподателят твърди, че отказът е немотивиран – налице е бланкетно мотивиране. Не е извършена индивидуална преценка на молбата за виза. Пренебрегнати са представени писмени доказателства. Ве е идентифицирана като заплаха за националната сигурност. Иска да се отмени оспорения акт, да се върне преписката за ново произнасяне. Претендира разноски.

Ответникът – първи секретар към Посолството на Република България в гр. [населено място], Т., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че издаденият отказ е правилен и законосъобразен. Извършени са необходимите процесуални действия, за да се приеме, че следва да се постанови отказ. Има случаи, при които само формално са изпълнени изискванията за виза, но такава не следва да се предостави.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за виза, на 9.5.2025 г., видно от представено заявление.

Видно от преписката, тя е включена в списък на чужденци, регистрирани в

Агенцията по заетостта, за работа като работник/полевъд, за периода от 15.4.2025 г. до 13.7.2025 г.

С обжалвания отказ ответникът е посочил, че предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна.

Предвид така установеното съдът намира, че оспорването е неоснователно.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи и заповед № 8/11.4.2025 г. на посланика към Посолството на Република България в Т..

Същият е издаден в предвидената в закона писмена форма.

Оспореният отказ е издаден по формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Н. - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Съдът приема, че оспореният отказ не отговаря на изискването да е мотивиран – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.2 от АПК. В него е посочено правното основание за издаването му (чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ), но не и конкретни фактически основания, относими към визираната законова разпоредба. Преповтарянето в мотивите на законовата не отговаря на изискванията за мотивиране по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Не е посочено защо е прието, че предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна; въз основа на кои конкретни факти. Не е налице препращане, нито е представен друг документ, който да може да послужи като мотиви в този случай.

Липсата на конкретни мотиви, свързани с отказа за издаване на виза е абсолютна предпоставка за отмяна на оспорения акт и е съгласно константната практика на Върховния административен Съд (решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г., както и по-новите - решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС, решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г., Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г., Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6311/2020 г., Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение).

Изложеното, освен нарушение и формата по смисъла на чл.146, т.2 от АПК, навежда и съществено процесуално нарушение съгласно чл.146, т.3 от АПК, доколкото препятства правото на защита на засегнатите лица да разберат мотивите на засягащия ги негативен акт, респ. да организират защитата си срещу него.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен.

Същевременно обаче, предвид заявлението за издаване на виза, както и предвид целта и времето на планирания престой /работа като работник/полевъд, за периода от 15.4.2025 г. до 13.7.2025 г./ следва да се направи извод, че не следва да се връща реписката на административния орган за ново разглеждане на подаденото заявления

за издаване на виза.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателят има право на разноски, като са представени доказателства за такива в размер на 10 лв. За държавна такса и 200 лв. – за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Р. М., гражданин на Т. срещу отказ за издаване на виза по заявление от 9.5.2025 г., издаден от консула към Генералното консулство към Посолството на Република България в [населено място], Република Турция.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Р. М., гражданин на Т., сумата от 210 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: